

tivní chování kladené st-lce za vinu zakládá i skutkovou podstatu pře-
stupku 2. odst. čl. 3 zák. o organisaci politické správy.

Žal. úřad neuvažoval o věci s tohoto hlediska, v čemž spočívá pod-
statná vada řízení znemožňující nss-u přezkoumati nař. rozhodnutí co
do jeho zákonitosti. Poněvadž vada ta byla zaviněna nesprávným ná-
zorem žal. úřadu, že pro konkrétní věc předpisy organizačního zákona
vůbec nepadají na váhu, sluší zrušiti nař. rozhodnutí podle § 7 zák. o ss.

Č. 9161.

**Cesty. — Řízení správní: Před účinností zák. č. 125/27
byl proti rozhodnutí zsp-é jako II. stolice ve věci udržování příjezdu
silnice nádražní přípustný rekurs k min. prací.**

(Nález ze dne 30. března 1931 č. 12.922/29).

V ě c : Obec B. proti zemské správě politické v Praze o udržování
cesty.

V ý r o k : Stížnost se odmítá jako nepřípustná.

D ů v o d y : Nař. rozhodnutím nevyhověla zsp v Praze stížnosti
obce B., podané do výměru osp-é v P. z 5. května 1928, kterým byla
této obci připomenuta povinnost udržovací příjezdni silnici k nádraží
v B. tak, aby bezpečnost a snadnost provozu na ní byla zajištěna, a to
po dobu, dokud povinnost k udržování silnice jest spornou, a kterým
byla obec upozorněna na odpovědnost za škody, plynoucí z opomenutí
této povinnosti. Nař. rozhodnutí odůvodněno jest tím, že podle § 28
bodů 3 obec. zříz. jest obec povinna pečovati o bezpečnost a snadnost
jízdy a chůze na všech veř. cestách svého obvodu, ať již náleží péče
o udržování cesty v dobrém a sjízdném stavu komukoli. Dozorčí úřad
nadřízený musí tedy postupovati podle ustanovení § 21 zák. ze 13. srpna
1864 č. 46 z. z. čes., jestliže některá obec se nedostatečně stará o policii
silniční. K nař. rozhodnutí nebylo připojeno žádné poučení o opravných
prostředcích.

Uvažuje o stížnosti do tohoto rozhodnutí podané, musil nss pře-
devším z povinnosti úřední zkoumati, byla-li věc v admin. cestě vyří-
zena s konečnou platností.

V daném případě bylo nař. rozhodnutí vydáno dne 7. července 1928
a stěžující si obci doručeno dne 30. listopadu 1928, tedy ještě před
účinností zákona o organisaci politické správy č. 125/27, neboť zákon
ten nabyl účinnosti v zemích České a Moravskoslezské podle § 1 zák.
č. 92/28 teprve dne 1. prosince 1928. O opravných prostředcích proti
rozhodnutím (opatřením, nálezům), vydaným přede dnem, kdy zákon
č. 125/27 nabyl účinnosti, pokud jsou přípustny podle předpisů dosud
platných, jest podle čl. 8 odst. 4 cit. zák. rozhodnouti podle těchto před-
pisů i tehdy, když by podle tohoto zákona opravný prostředek již pří-
pustný nebyl.

Sluší se proto řešiti otázku, zda proti nař. rozhodnutí, jež bylo vydáno zsp-ou jako II. stolicí, podle předpisů v době jeho vydání (resp. doručení) platných byl ještě přípustný další opravný prostředek či nikoli. Nař. rozhodnutí bylo vydáno žal. úřadem jako rekursní stolicí, rozhodující o stížnosti k němu podané o výkonu dozorčího práva na veřejné silnice, příslušejícího mu podle kompetenční normy, obsažené v § 21 zák. z 12. srpna 1864 č. 46 z. zák. čes. Ani tento zákon ani žádný jiný pozitivní zákonný předpis nevyklučuje dalšího instančního postupu proti výrokům politických úřadů II. stolice, vydaným podle ustanovení § 21 cit. zák. Nutno proto při odpovědi na uvedenou otázku vycházeti ze všeobecných procesních zásad, ovládajících řízení správní, zejména pak řízení instanční. K zásadám těm náleží také jako základní princip procesního práva správního, že tam, kde zákon pořad stolic výslovně neomezuje, nutno pokládati za vůli zákona, že straně přísluší právo odvolati se vždy až k oné instanci, která podle zákonné organizace úřadů a podle jejich hierarchického pořadí má proti první rozhodovací stolicí postavení instance jí nejvýše nadřizené, neboť nelze naléztí důvodu, ze kterého by bylo možno zásadně vylučovati opravný prostředek až k této nejvyšší stolicí, pokud pozitivní zákonná norma výslovně neustanovuje jinak (srov. nál. Boh. A 333/20 a 6755/27).

Podle této úvahy nelze ani v daném případě, kde takové pozitivní, postup instanční omezující normy není, shledati důvodu pro vyloučení dalšího opravného prostředku proti nař. rozhodnutí k min. veř. prací jako ke stolicí III. (srov. nál. Boh. A.4396/25).

Stěžující si obec podala sice proti nař. rozhodnutí opravný prostředek ke III. stolicí, který podle předpisů v době vydání platných přípustný byl, vyřízení jeho však nevyčkala a podala stížnost k nss do rozhodnutí II. stolice. Jest proto stížnost k nss podaná podle § 5 zák. o ss nepřípustná.

Č. 9162.

C e s t y: I. Rozhodujícím znakem, zda cesta je veřejná, není podle § 4 zák. č. 46/1864 z. z. čes. vlastnické právo k ní, nýbrž její věnování pro veřejnou potřebu. — II. Jak jest postupovati při zjišťování předpokladů, za kterých cesta může býti prohlášena za veřejnou?

(Nález ze dne 30. března 1931 č. 14.531/29.)

P r e j u d i k a t u r a: Boh. A 2270/23, 4631/25.

V ě c: Josef Č. v Ř. proti zemskému úřadu v Praze o veřejnost cesty.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: Usnesením z 2. března 1926 prohlásilo obecní zastupitelstvo v Ř. cestu č. kat. . . ., jež mu byla stpú-em přidělena ke zbytkovému statku v Ř., za veřejnou, jelikož jest pro veškeré tamní občany a též pro obyvatele knizské a vodokrtské velmi potřebnou. Odvolání